

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentaria et disputationes scholastica in Summam D.
Thomae Aquinatis**

Nazarius, Johannes P.

Coloniae, 1621

Articvlvs Qvartvs. Vtrum patri conueniat mitti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82303)

Contra vltimam concl. sunt argumenta Greg. A
Arimin. relata & soluta à Capr. in 1. dist. 14. qu. v.
nica, quæ refert etiam & soluit Iauell. super hoc
art.

ARTICVLVS QVARTVS.

Virum patri conueniat mitti.

²¹⁹
1. dist. 15. q.
2. artic. vni
60.
AD Quartum sic proceditur. Videtur, quod patri
etiam conueniat mitti. Mitti enim diuinam
personam est ipsam dari, sed pater dat seipsum (cum
haberi non possit nisi seipso donante) ergo potest dici
quod pater mittat seipsum.

2 Præterea. Persona diuina mittitur secundum
inhabitationem gratiæ. Sed per gratiam tota Trini-
tas inhabitat in nobis, secundum illud Ioan. 14. Ad eum
veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Ergo
qualibet diuinarum personarum mittitur.

3 Præterea. Quicquid conuenit alicui personæ,
conuenit omnibus, præter notiones & personas. Sed
missio non significat aliquam personam, neque etiam
notionem, cum sint tantum quinque notiones, ut su-
pra dictum est; ergo cuiuslibet personæ diuinæ conuenit
mitti.

q. 32. art. 3.

Lib. 2. de
Tri. n. cap. 5
paulo post
pri.

Art. 1. & 2.
huius q.

Sed contra est, quod Augustin. dicit in secundo
lib. de Trin. quod solus pater nunquam legitur missus.

Respondeo dicendum, quod missio in sui ratione
importat processionem ab alio: & in diuinis secundum
originem, ut supra dictum est. * Vnde cum pater non
sit ab alio, nullo modo conuenit sibi mitti, sed solum fi-
lio & Spiritui sancto, quibus conuenit esse ab alio.

Ad primum ergo dicendum, quod si dare importet
liberalem communicationem alicuius, sic pater dat
seipsum in quantum se liberaliter communicat crea-
tura ad fruendum. Si vero importet auctoritatem
dantis respectu eius quod datur, sic non conuenit dari
in diuinis, nisi personæ quæ est ab alio sicut nec mitti.

Ad secundum dicendum, quod licet effectus gratiæ,
sit etiam à patre, qui inhabitat per gratiam, sicut &
filius & Spiritus sanctus: quia tamen non est ab alio,
non dicitur mitti. Et hoc est quod dicit Aug. * 4. de
Trin. quod pater cum in tempore à quoquam cogno-
scitur, non dicitur missus. Non enim habet de quo sit,
aut ex quo procedat.

Libro 4. de
Trin. cap.
20. post
med. 10. 3.

Ad tertium dicendum, quod missio in quantum im-
portat processionem à mittente, includit in sui signi-
ficatione notionem non quidem in speciali, sed in ge-
nerali, prout esse ab alio est commune duabus notioni-
bus.

Forma Textus.

CONCL. est: Patri nullo modo conuenit mitti,
sed filio & Spiritui sancto. Probatur. Missio
in sui ratione importat processionem ab alio,
& in diuinis secundum originem: at pater non
est ab alio, filius autem & Spiritus S. sunt ab al-
io; ergo patri nullo modo conuenit mitti, sed
filio solum & Spiritui sancto.

Expositio Textus.

DE MATERIA præsentis articuli tractat
Suar. lib. 12. c. 2. ubi negat filium proprie
seipsum mittere; quia non procedit à seipso: &
eadem ratione docet patrem non posse sei-
psum mittere. Sed difficultatem hanc su-
perius absoluius in controuer-
sia ad primum arti-
culum.

NAZ. in 1. part. D. Th. tom. 2.

ARTICVLVS QVINTVS.

Virum filio conueniat inuisibiliter mitti.

AD Quintum sic proceditur. Videtur, quod filio
non conueniat inuisibiliter mitti. Missio enim
inuisibilis diuinæ personæ attenditur, secundum dona
gratiæ, sed omnia dona gratiæ pertinent ad Spiritum
sanctum secundum illud 1. Cor. 12. Omnia operatur V-
nus atque idem spiritus. ergo inuisibiliter non mitti-
tur nisi Spiritus sanctus.

230
1. dist. 13. q.
4. art. 1. 68
4. con. c. 8.
Co. 9. 2.
ca. 23. co. 2.

2 Præterea. Missio diuinæ personæ fit secundum
gratiam gratum facientem. Sed dona quæ pertinent
ad perfectionem intellectus, non sunt dona gratiæ
gratum facientis, cum sine charitate possint haberi,
secundum illud 1. ad Cor. 13. Si habuero prophetiam,
& no. myst. o. & omnem scientiam, & si habuero om-
nem si. ita ut mon. trans. charitatem autem non ha-
beam, nihil sum. Cum ergo filius procedat, ut verbum
intellectus, videtur quod non conueniat sibi inuisibili-
ter mitti.

3 Præterea. Missio diuinæ personæ est quedam
processio, ut dictum est. * Sed alia est processio filij, a-
lia Spiritus S. Ergo & alia missio, si uterque mittitur.
Et sic altera earum superflua erit, cum una sit sufficiens huius q.
ad sanctificandam creaturam.

Art. præc.
& artic. 1.

Sed contra est, quod Sap. 9. dicitur de diuinæ Sa-
pientia. Mitte illam de celis sanctus tuus, & à sede ma-
gnitudinis tuæ.

Respondeo dicendum, quod per gratiam gratum
facientem tota Trinitas inhabitat mentem, secun-
dum illud Ioan. 14. Ad eum veniemus, & mansionem
apud eum faciemus. Mitti autem personam diuinam
at aliquem per inuisibilem gratiam, significat nouum
modum inhabitandi illius personæ, & originem eius
ab alia. Vnde cum tam filio quam Spiritui sancto
conueniat, & inhabitare per gratiam, & ab alio esse,
utriusque conuenit inuisibiliter mitti. Patri autem licet
conueniat inhabitare per gratiam, non tamen sibi
conueniat ab alio esse, & per consequens nec mitti.

Ad primum ergo dicendum, quod licet omnia do-
na in quantum dona sunt, attribuantur Spiritui san-
cto (quia habet rationem primi doni secundum quod
est amor; ut supra dictum est) aliqua tamen dona se-
cundum proprias rationes attribuantur per quan-
dam appropriationem filij, scilicet illa quæ pertinent
ad intellectum. Et secundum illa dona attenditur
missio filio. Vnde Aug. * dicit 4. de Trin. quod tam in-
uisibiliter filius cuiquam mittitur, cum à quoquam
cognoscitur atque percipitur.

Lib. 4. de tri.
ca. 20. circa
med. 10. 3.

Ad secundum dicendum, quod anima per gratiam
conformatur Deo. Vnde ad hoc quod aliqua persona
diuina mittatur ad aliquem per gratiam, oportet
quod fiat assimilatio illius ad diuinam personam, quæ
mittitur per aliquod gratiæ donum. Et quia Spiritus
sanctus est amor, per donum charitatis anima
Spiritui sancto assimilatur. Vnde secundum modum
charitatis attenditur missio Spiritui sancti. Filius au-
tem est verbum, non qualecunque, sed spirans amo-
rem. Vnde Aug. dicit in * 9. lib. de Trin. Verbum autem
quod insinuare intendimus, cum amore notitia est.
Non igitur secundum quamlibet perfectionem intel-
lectus mittitur filius, sed secundum talem institutio-
nem, vel instructionem intellectus, quæ prorumpat in
affectum amoris, ut dicitur Ioan. 6. Omnis qui audi-
uit à patre, & didicit, venit ad me. Et in Ps. In medi-
mea exarscit ignis. Et idè signanter dicit August. * hoc. c. 11. in
quod filius mittitur cum à quoquam cognoscitur atque
percipitur. Perceptio autem experimentalem quan-
dam notitiam significat. Et hac proprie dicitur sapi-
entia, quasi sapida scientia, secundum illud Eccl. 6.
Sapientia doctrina secundum nomen eius est.

li. 9. de tri.
c. 10. cir. f.
10. 3.

Gg

Ad